

Il n'y a plus de pain?

Chleba už není?

Il n'existe pas d'exemple plus probant.

Neexistuje průkaznější příklad.

Pozn. 1. Nejde-li o naprostý zápor, člen neurčitý nebo dělivý zůstává vyjádřen; např.: **N'auriez-vous pas un couteau? Neměl byste nůž?** – **Est-ce que vous n'avez pas des allumettes?** (V uvedených větách nejde o popření, nýbrž o dotaz.) – **Les gens ne veulent plus des promesses, mais des faits. Lidé nechtějí už sliby, nýbrž činy (skutky).** **Je n'ai pas un crayon rouge, mais j'ai un crayon vert. Nemám červenou tužku, ale mám zelenou.** (V obou posledních větách není naprostý zápor, neboť zápor první věty je popřen odporovací větou druhou, která je uvedena spojkou **mais**.) – Jindy nemusí být popření záporu vyjádřeno, může pouze logicky vyplývat z kontextu; např.: **Je n'ai pas de l'argent pour en jeter par la fenêtre. Nemám peníze, abych je vyhazoval oknem.** (Ale na účelné věci peníze mám).

2. Jak již řečeno, člen dělivý a neurčitý je nahrazován předložkou **de** jen po slovesech předmětových a neosobních, kdežto po slovesech bezpředmětových tyto členy zůstávají vyjádřeny; např.: **Ce n'est pas un problème. Ce ne sont pas des détails. Ce n'est pas de l'huile. Ce n'est pas un exemple probant.**

3. Člen určitý (na rozdíl od členu neurčitého a dělivého) nepodléhá v záporné větě žádné změně, tj. není nahrazován předložkou **de**; srov.: **J'aime la musique. Je n'aime pas la musique.** – **J'ai le temps. Je n'ai pas le temps.** – **Nous avons l'occasion d'aller en France. Nous n'avons pas l'occasion d'aller en France.**

(5) pouhé předložky **de** místo členu dělivého nebo neurčitého se užívá v pečlivém stylu, stojí-li před podstatným jménem v množném čísle jméno přídavné (viz 80 až 83); např.:

Paul nous a apporté de belles cerises.

Pavel nám přinesl krásné třešně.

Dans votre ville, il y a de magnifiques monuments.

Ve vašem městě jsou nádherné památky.

Faites de beaux rêves!

Ať se vám zdá něco hezkého!

Pozn. 1. Pouhé předložky **de** před přídavným jménem v množném čísle se užívá i tehdy, není-li podst. jméno vyjádřeno; např.: **Dans cette ville, il y a beaucoup de monuments; j'en ai vu de magnifiques.** *V tomto městě je mnoho památek; viděl jsem nádherné.* – **As-tu acheté des oranges? J'en ai acheté de belles.** *Koupila jsi pomeranče? Koupila jsem krásné.*

2. Stojí-li ovšem před. jméno až za podstatným, zůstává u podst. jména člen **des**, tj. k jeho náhradě předložkou **de** nedochází; např.: **J'ai vu des monuments magnifiques. J'ai acheté des oranges délicieuses.**

3. Je-li spojení před. jména s podstatným chápáno jako jediný pojem (složený výraz), zůstává člen **des** rovněž beze změny, tj. není nahrazován předložkou **de**, ačkoli před. jméno předchází před podstatným; např. **des jeunes gens mladíci, mladí lidé, des jeunes filles dívky, des petits-fils vnuci, des grands-pères dědečkové, des grands-mères babičky, des grands-parents dědeček a babička, prarodiče, des bons mots vtipy.**

12. Člen se vynechává někdy po předložce **à** u podstatných jmen majících funkci přívlastku (vyjadřujícího účel nebo příznačný rys), např.:

un moulin à vent

větrný mlýn

un moulin à café

mlýnek na kávu

du papier à lettres

dopisní papír

une cuisinière à gaz [ga:z]

plynový sporák

une corbeille à papier

koš na papír

Pozn. 1. Srov. též obraty **à bras ouverts** s otevřenou náručí, **goutte à goutte** po kapkách, **à pied pěšky.**

2. Vynechávání členu po předložce **à** v této funkci není ovšem důsledné; srov. **une boîte aux lettres poštovní schránka, une fille aux yeux bleus modrooká děvče**; podobně u názvů jídel, např. **le café au lait bílá káva, la glace à la vanille** [vanij] vanilková zmrzlina, **la soupe au vermicelle nudlová polévka** aj.

13. Člen se vynechává obvykle po předložce **en** v četných ustálených spojeních, např.:

en classe

ve třídě,

en théorie

v teorii

en voiture

vozem

en pratique

v praxi

en congé

na dovolené

agir en ami

jednat jako přítel

en voyage

na cestě, cestou

être en fleurs

kvést

Pozn. 1. Po předložce **en** se však někdy užívá i člen určitý (jde-li o bližší určení nebo pojem obecný), např. **en l'absence de q** za něčí nepřítomnosti, **en (la) présence de q** za něčí přítomnosti, **en l'honneur de q** na něčí počest, **en l'air** ve vzduchu.

14. Člen se vynechává po předložce **sans**, není-li podstatné jméno blíže určeno, např.:

sans argent

bez peněz

sans fin

bez konce

sans espoir

beznadějně

sans moyens

bez prostředků

sans exception

bez výjimky

sans peur

beze strachu

sans façons

bez okolků

sans reproche

bezúhonný

Pozn. 1. Předložka **sans** vyjadřuje v podstatě druh záporu. (Srov.: **Je suis sans argent. Je n'ai pas d'argent.**)

2. Je-li podst. jméno blíže určeno, vyžaduje člen určitý; např.: **Il est resté sans le secours de son ami. Zůstal bez pomoci svého přítele. Je n'aurais pas pu l'acheter sans l'argent que j'avais mis de côté. Nebyl bych si to mohl koupit nebýt těch peněz, které jsem (si) dal stranou.**

15. Člen se vynechává po některých dalších předložkách v ustálených spojeních, a to zejména